

РЕШЕНИЕ

№ 446

гр. Плевен, 28.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Дияна Ат. Николова

при участието на секретаря Габриела Ст. Василева
като разглежда докладваното от Дияна Ат. Николова Гражданско дело № 20214430107990 по описа за 2021 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по обективно съединени искове с правно основание чл.344 ал.1 т.1, т.2 и т.3 от КТ.

Делото е образувано въз основа на депозирана искова молба от АН. Г. Д., ЕГН *****, със съдебен адрес: *** , чрез адв. А.Д. против ***, БУЛСТАТ: ***, представлявано от *** – ***, със седалище и адрес на управление: ***, в която се твърди следното : за периода от 18.09.2017г. до 05.11.2021г. ищцата е заемала при ответника длъжността „учител по физическо възпитание“. За посоченият период между страните има сключени следните трудови договори: Трудов договор №РД - 19.9/18.09.2017г. - сключен на осн.чл. 68,ал.1, т.2 от КТ със срок на действие - 15.09.2017г. до 15.06.2018г.; Трудов договор №РД-10-2/17.09.2018г. - сключен на осн.чл.111 от КТ във вр. с чл. 68,ал.1, т.2 от КТ със срок на действие - 17.09.2018г. до 14.09.2019г.; С Допълнително споразумение №РД 10-595/13.09.2019г. срокът на вторият трудов договор е продължен за още 1 година - от 16.09.2019г. до 14.09.2020г. С Допълнително споразумение №РД 10-629/14.09.2020г. срокът на вторият трудов договор е продължен за още 1 година - от 15.09.2020г. до 14.09.2021г.

На 06.11.2021г. на ищцата е връчена чрез куриерска фирма „*** Заповед № РД 10668/14.09.2021г., в която е посочено, че трудовото и правоотношение се прекратява на

осн.чл. 334 от КТ, като за причина за прекратяване на трудовият договор е посочено „поради изтичане на уговореният срок“

С оглед изложената фактическа обстановка, установима по безспорен начин от приложените писмени документи, се заявява, че уволнението на ищцата е незаконосъобразно, т.к. трудов договор №РД - 10-2/17.09.2018г. следва да се счита за сключен за неопределено време.

Общата хипотеза, в която е допустимо трудовият договор да бъде сключен за определен срок, е уредена в чл. 68, ал. 3 КТ и се отнася за работи с временен, сезонен или краткотраен характер или при постъпване на служители в предприятия, чиято дейност се прекратява и с оглед извършване на действията по прекратяването. Извън тази хипотеза, чл. 68, ал. 4 КТ допуска само по изключение сключване на трудови договори за определен срок до 1 година, като изключението е дефинирано в пар.1 т.8 ДР КТ: конкретни обективни причини, съществуващи към момента на сключване на трудовия договор, описани в него и обуславящи срочността му. /в този см. е Решение N9168 от 02.07.2018 г. по гр. д. № 4558/2017 г. на ***

В настоящия случай клаузата на трудовия договор, с който е регламентиран срок на трудовото правоотношение е в нарушение на закона, тъй като няма основания за срочността му - нито законови такива, нито такива, посочени съгласно изискванията на закона като „изключение“.

Условията, при които може да се сключи трудов договор за определен срок, са изрично регламентираны в императивните разпоредби на чл. 68 КТ и страните са длъжни да се съобразяват с въведените с тях ограничения.

Училищното образование се организира в учебни години с продължителност от 12 месеца, които започват на 15 септември и включват учебно време (организирано в учебни срокове ,учебни седмици, учебни дни и учебни часове) и неучебно време (официални празници и ваканции) Това означава последователност и непрекъснатост на работата в училищата, която условно е организирана в учебни години, т.е. работата е постоянна, а обособяването ѝ в учебни години сочи единствено на цикличност в непрекъснатия педагогичен процес, но не и на завършване на определена работа /бе. - посоченото основание в трудовият договор - чл.68.ал.1. т.2 от КТ в случая е неприложим/. Учителят е специалист, който работи с деца в съответното учебно заведение. Следователно работата на учителя е част от постоянния и основен предмет на дейност на работодателя - тоест - част от преподавателската дейност. Тази работа не може да се окачестви като временна, тъй като няма случаен, краткотраен или сезонен характер, а е с постоянен такъв, т.е. част от основната дейност на работодателя. Изпълняваната от ищеца длъжност безспорно е съществувала преди сключване на трудовия договор и е продължила да съществува и след изтичане на срока му. Липсата на посочените характеристики изключва възможността за изпълнението на възложените на ищеца трудови функции да бъде сключен срочен трудов договор по чл. 68 ал.1 т.2 от КТ. /в този см. е Решение N9 61 от 16.06.2020 г, по гр. д. N9 3437/2019 г. на *** 3-то гр. отд./

Видно от представените по делото доказателства /трудов договор/ е, че длъжността на ищцата е „учител по физическо възпитание" и тя безспорно няма временен или сезонен характер в което и да е българско училище, вкл. и в ответното, а основаниято за сключване на договора - чл. 68, ал.1, т.2 от КТ е неприложимо.

Съгласно законовите норми - за работи и дейности, които нямат временен, сезонен или краткотраен характер, трудов договор за определен срок може да се сключи само „по изключение".

Съгласно трайната практика на *** След като не са налице условията на чл.68, ал.1, т.2 от КТ, а в трудовия договор на ищцата не са посочени и конкретни причини, представляващи „изключение" и обуславящи срочността, съгласно чл.68, ал.4 от КТ във връзка с §1, т.8 от ДР на КТ, то в този случай недействителната клауза се замества с такава за неопределено време и договорът следва да се смята сключен за неопределено време на осн. чл. 68 ал. 5 от КТ и не може да се прекрати на предвидените за срочния основания.

Това обуславя незаконосъобразното на приложеното от работодателя основание за уволнение с издадената заповед № РД 10 668/14.09.2021г. за прекратяване на трудовото правоотношение, на посоченото в нея основание - чл. 334 от КТ или „поради изтичане на уговорения срок".

Въпреки законовите норми, въпреки и след изричните указания на Министъра на образованието, ответника продължава да нарушава и двете, сключвайки през 2017г. и през следващите години срочен трудов договор за постоянна длъжност. А това вече съставлява нарушение на чл. 8, ал.1 от КТ

С оглед изложеното и предвид факта, че изпълняваната от ищцата длъжност „учител по физическо възпитание" безспорно е съществувала преди сключване на трудовия договор и е продължила да съществува и след изтичане на срока му; че същата няма характер на временна, сезонна или краткотрайна по смисъла на чл.68, ал.3 от КТ, а се касае за работа с постоянен характер; че в трудовия договор не са посочени никакви конкретни причини, обуславящи срочността, съгласно чл.68, ал.4 от КТ във връзка с §1, т.8 от ДР на КТ и не са посочени доказателства за наличието на такива причини, клаузата за срок на трудовото правоотношение противоречи на закона

Твърди се, че на основание чл.68, ал.4 от КТ недействителната клауза се замества с такава за неопределено време, трудовият договор следва да се счете за сключен за неопределено време -чл.68 ал.5 от КТ, а това обуславя незаконосъобразността на приложеното от работодателя основание за уволнение с издадената заповед № РД 10 668/14.09.2021г. за прекратяване на трудовото право-отношение на ищеца - поради изтичане на уговорения срок.

И двата трудови договора на ищцата, както и двете допълнителни споразумения към втория, са сключени като срочни трудови договори - съгласно нормата на чл. 68, ал.1, т.1 от КТ /въпреки, че същата цифрово не е посочена/ .

Трудов договор №РД - 19.9/18.09.2017г. е със срок на действие - 15.09.2017г. до 15.06.2018г.;

Срокът на Трудов договор №РД - 10-2/17.09.2018г. -/ със срок на действие - 17.09.2018г. до 14.09.2019г./, продължен с Допълнително споразумение №РД 10-595/13.09.2019г. /със срок на действие от 16.09.2019г. до 14.09.2020г./ и Допълнително споразумение №РД 10-629/14.09.2020г. /със срок на действие от 15.09.2020г. до 14.09.2021г./реално е от 17.09.2018г. до 06.11.2021г. /датата на връчване на заповедта на ищцата/ - т.е. - повече от три години.

Съгласно чл. 68, ал.4, изр. последно от КТ- срочен трудов договор със същия работник за същата работа може да се сключи повторно само веднъж със срок най-малко — една година, като съгл.ал.5 - трудов договор, сключен в нарушение на ал.4 се смята сключен за неопределено време.

Налице са основанията на чл. 68 ал.5 от КТ за признаване за установено, че трудов договор №РД 10-2/17.09.2018г. е сключен като договор за неопределено време, а прекратяването му на осн.чл. 334 от КТ или „поради изтичане на уговореният срок" е незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

В заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение на ищцата като основание за уволнението е посочено чл. 334 от КТ- прекратяване на трудов договор за допълнителен труд с предизвестие от 15 дни. Видно от съдържанието на заповедта обаче - не е даден срок за предизвестие, нито е отразено изплащане на обезщетение за неспазен срок на предизвестие, т.е. - цитираната хипотеза е явно неприложима в настоящия случай.

Трудовите договори за допълнителен труд, в т.ч. и този за външно съвместителство по чл.111 КТ, се прекратяват на основанията и по реда, предвидени в КТ за прекратяване на трудовия договор, като с чл.334, ал. 1 КТ е въведено и специфично допълнително основание за прекратяването на тези договори- с предизвестие от 15 дни. Всяка от страните може да го използва във всеки момент, в който прецени, че интересите ѝ изискват това. Прекратяването в този случай се извършва чрез едностранно волеизявление, отправено от работодателя към работника или служителя, или от работника или служителя към работодателя. Макар изискването за писмена форма да не е изрично предвидено в чл.334, ал.1 КТ, същото следва от общото правило за отправяне на писмено предизвестие по чл.326, ал. 1 КТ, което в случая също намира приложение. Безусловно обаче в предизвестieto следва да бъде изразена в писмена форма волята на страната за прекратяване на трудовия договор в 15- дневен срок. В настоящият случай - такова предизвестие не съществува, т.е. - не е отправено от нито една от страните по трудовото правоотношение до другата.

От друга страна: В текстовата част като причина за прекратяване на трудовият договор е изписано „поради изтичане на уговореният срок" .

Срочните трудови договори, сключени за определен срок (чл. 68, ал. 1, т. 1 от КТ) се прекратяват изтичане на уговорения срок - на основание чл. 325, ал. 1, т. 3 от КТ.

Срочните трудови договор, сключени до завършване на определена работа (чл. 68,

ал. 1, т. 2 от КТ) се прекратяват със завършване на работата и основанието за тяхното прекратяване е чл. 325, ал. 1, т. 4 от КТ.

В случая - посочената законова норма - чл.334 от КТ и текста „поради изтичане на уговорения срок" са самоизключващи се .

Грубото несъответствие между приложимите законови норми и посочените основания, изписани цифрово и текстово в Заповедта, е идентично с липса на основание за прекратяване на трудовото правоотношение и съставлява самостоятелно основание за отмяна на заповедта като незаконосъобразна.

Съдът е сезиран с искане да постанови решение, с което :

- На основание чл. 344. ал.1 от КТ да признае за незаконно уволнението на ищцата, извършено на основание чл. 334 от КТ със заповед № РД 10 668/14.09.2021г. год. на ***а на училището, и отмени същото като незаконосъобразно;

- На основание чл. 344, ал.1. т.2 от КТ да възстанови щцата на заеманата преди уволнението длъжност "учител по физическо възпитание" при ответника

- на основание чл. 344 ал.1 т.3. във вр.с чл. 225 ал. 2 от КТ да осъди ответника да заплати на ищцата разликата в получаваното от нея поради незаконосъобразното му уволнение по-ниско трудово възнаграждение за периода от 06.11.2021 год. до 06.05.2022 год. - общо в размер на 4800лв., ведно с лихвата за забава, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

Претендират се разноски.

В срок е депозиран писмен отговор от ответната страна, с който исковите се оспорват. Излага се следното : неоснователно е възражението, че ТПО с ищцата е сключено за неопределено време. Това е така, защото ищцата е подписала трудов договор по чл. 111 от КТ и за нея този факт не е безизвестен. Самата тя категорично е заявила, че желае да сключи трудов договор по чл.111 от КТ/втори трудов договор/, защото работи по основно трудово правоотношение /8 часа/ при друг работодател. ТПО е правилно и законосъобразно възникнало, както и правилно и законосъобразно прекратено на основание чл.334 от КТ. Всички развити доводи, касаещи недействителността на трудовият договор са неоснователни.

В процесната заповед точно и ясно е посочено правното основание, на което се прекратява трудовият договор. Словесното посочване на причините довели до прекратяването на ТПО не са правното основание, на което е до прекратяването на посоченото правно основание - чл.334 от КТ.

Прави се искане за отхвърляне на исковите.

В о.с.з. ищцата не се явява лично, представлява се от адв.***, която поддържа исковите и навежда доводи в представена по делото писмена защита.

В о.с.з. ответната страна не се представлява, редовно призована.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните

и разпоредбите на закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна :

Предявеният иск на основание чл.344 ал.1 т.1 от КТ е допустим, като подаден в регламентирания от закона срок, а по същество се явява изцяло основателен и доказан и следва да бъде уважен.

Съгласно разпоредбата на чл.68 ал.1 от КТ срочен трудов договор се сключва: 1. (изм. - ДВ, бр. 100 от 1992 г.) за определен срок, който не може да бъде по-дълъг от 3 години доколкото в закон или в акт на Министерския съвет не е предвидено друго; 2. (изм. - ДВ, бр. 100 от 1992 г.) до завършване на определена работа; 3. за заместване на работник или служител, който отсъства от работа; 4. (отм., предишна т. 5, изм. - ДВ, бр. 100 от 1992 г.) за работа на длъжност, която се заема с конкурс - за времето, докато бъде заета въз основа на конкурс; 5. (нова - ДВ, бр. 25 от 2001 г.) за определен мандат, когато такъв е установен за съответния орган. Съгласно ал.3 срочен трудов договор по ал.1, т.1 се сключва за изпълнение на временни, сезонни или краткотрайни работи и дейности, както и с новопостъпващи работници и служители в обявени в несъстоятелност или в ликвидация предприятия. Съгласно ал.4 по изключение срочен трудов договор по ал.1, т.1 за срок най-малко една година може да се сключва за работи и дейности, които нямат временен, сезонен или краткотраен характер. Такъв трудов договор може да се сключи и за по-кратък срок по писмено искане на работника или служителя. В тези случаи срочният трудов договор по ал.1, т.1 със същия работник или служител за същата работа може да се сключва повторно само веднъж за срок най-малко една година. Съгласно ал.5 трудов договор по ал.1, т.1, сключен в нарушение на ал.3 и 4, се смята за сключен за неопределено време. По делото се установява, че ищцата е работила, макар и твърде кратък период от време, на същата длъжност, по заместване. Първият срочен трудов договор е сключен на основание чл.111 от КТ вр. чл.68 ал.1 т.2 от КТ с времетраене 15.09.2017год. – 15.06.2018год. – до завършване на определена работа. В конкретния случай този трудов договор е сключен неправилно на това правно основание – до завършване на определена работа – т.к. трудовата функция за длъжността „учител по физическо възпитание“ не е предпоставено от завършване на определен вид работа. Видно от приложената на л.95 от делото заповед за прекратяване на трудовото правоотношение/ТПО/ е, че действието на този трудов договор е прекратено поради причина – завършване на определена работа. След 3 месеца ответното учебно заведение отново сключва срочен трудов договор с ищцата - № РД 10-2/17.09.2018год. със срок на действие на ТПО 17.09.2018год. – 14.09.2019год., отново на основание чл.111 вр. чл.68 ал.1 т.2 от КТ. С Допълнително споразумение от 13.09.2019год. действието на трудов договор №РД 10-2/17.09.2019год. */датата на сключване на договора е грешно посочена/* действието на трудовото правоотношение е удължено за периода от 16.09.2019год. до 14.09.2020год., а по силата на Допълнително споразумение от 14.09.2020год. действието на същия договор/ с погрешно посочена дата на годината на сключване/ е удължено за периода от 15.09.2020год. до 14.09.2021год. ТПО е прекратено със заповед от 14.09.2021год. В конкретния случай съдът приема, че не са били налице предпоставките за сключване на срочен трудов договор с ищцата, т.к. не е била налице нито хипотезата на чл.68 ал.1 т.2,

нито на чл.68 ал.1 т.1 от КТ / работа с временен, сезонен характер или краткотрайни дейности/. Не е налице и хипотезата на чл.68 ал.4 от КТ, още повече, че същата стриктно касае сключване на трудов договор при условията на чл.68 ал.1 т.1 от КТ, какъвто настоящият трудов договор от 17.09.2018год. не е. От приетото като доказателство трудово досие на ищцата се установява, че същата е депозирала молба /приложена на л.158 от делото/ във вр. с назначаването ѝ на работа в ответното учебно заведение, в резултат на което е сключен трудов договор №РД 19-9 от 18.09.2017год. По делото не са представени документ/ти, съдържащи писмено желание на ищцата за започване на работа по ново срочно трудово правоотношение, а трудовият ѝ договор от 17.09.2018год. е сключен именно като срочен. Този договор е сключен след изтичане на срок от 3 месеца, колкото е времетраенето принципно на лятната ваканция при учениците. След сключването на договора от 17.09.2018год. и въз основа на две допълнителни споразумения трудовото правоотношение на ищцата е удължено за още 2 години, съответно прекратено със заповед от 14.09.2021год. Ето защо съдът приема, че в случая следва да приложи нормата на чл.68 ал.5 от КТ и трудовият договор от 17.09.2018год. да се счита за сключен за неопределено време. Не са налице предпоставките за сключване на срочен трудов договор, не е налице писмено заявено желание на ищцата, което да е обективизирано в отделно писмено изявление /по аргумент на чл.67 ал.3 от КТ и съдебната практика по този въпрос/, със заявено съгласие от нейна страна за назначаване на работа за определен срок.

С оглед изложеното искът на основание чл.344 ал.1 т.1 от КТ е основателен и следва да бъде уважен.

С оглед акцесорния характер на исковите по чл.344 ал.2 и ал.3 от КТ, същите се явяват основателни и доказани и следва да бъдат уважени. Ищцата следва да бъде възстановена на заеманата преди уволнението длъжност – старши учител /по Физическо възпитание/, с шифър на длъжността – 23305007, в ответното учебно заведение.

Следва да ѝ се присъди обезщетение на основание чл.225 ал.1 от КТ в размер 2576,90лв. и за периода от 06.11.2021год. до 15.03.2022год., а за разликата до претендираните 4236лв. и за периода от 16.03.2022год. до 06.05.2022год., искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

По отношение разноските по делото: същите следва да се присъдят съобразно изхода на делото и броя на предявените искове, а именно – в размер 521,67лв.

На основание чл.71 от ГПК ответното дружество следва да бъде осъдено да заплати по сметка на *** районен съд държавна такса върху размера на уважените искове – 203,08лв. и разноски за вещо лице - 140лв.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА на основание чл.344 ал.1 т.1 от КТ за НЕЗАКОННО

уволнението на АН. Г. Д., ЕГН *****, със съдебен адре: ***, адв. А.Д., извършено със Заповед №РД 10 668 от 14.09.2021год. на ***а на *** БУЛСТАТ *** и ОТМЕНЯВА същата Заповед като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНА.

ВЪЗСТАНОВЯВА на основание чл.344 ал.1 т.2 от КТ АН. Г. Д., ЕГН *****, със съдебен адре: ***, адв. А.Д., на заеманата от нея длъжност в ответното учебно заведение – *** БУЛСТАТ ***, представлявано от *** – ***, със седалище и адрес на управление: ***, преди уволнението – старши учител /по Физическо възпитание/, с шифър на длъжността – 23305007.

ОСЪЖДА на основание чл.344 ал.1 т.3 вр. чл.225 ал.1 от КТ *** БУЛСТАТ ***, представлявано от *** – ***, със седалище и адрес на управление: ***, ДА ЗАПЛАТИ на АН. Г. Д., ЕГН *****, със съдебен адре: ***, адв. А.Д., сумата 2576,90лв. - обезщетение за периода от 06.11.2021год. до 15.03.2022год., ведно със законната лихва от датата на подаването на исквата молба - 29.12.2021год. - до окончателното изплащане на сумата, като за разликата до претендираните 4236лв. и за периода от 16.03.2022год. до 06.05.2022год., ОТХВЪРЛЯ иска като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА на основание чл.71 от ГПК *** БУЛСТАТ ***, представлявано от *** – ***, със седалище и адрес на управление: *** ДА ЗАПЛАТИ по сметка на *** районен съд Държавна такса в размер 203,08лв., както и разноски за вещо лице в размер 140лв.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.1 от ГПК *** БУЛСТАТ ***, представлявано от *** – ***, със седалище и адрес на управление: *** ДА ЗАПЛАТИ на АН. Г. Д., ЕГН *****, със съдебен адре: ***, адв. А.Д., направените разноски по делото съразмерно уважената част на исковете в размер 521,67лв.

Решението може да бъде обжалвано в двуседмичен срок чрез *** районен съд пред *** окръжен съд, считано от 28.03.2022год. - обявената в съдебно заседание дата за постановяване на съдебното решение съгласно чл.315 ал.2 от ГПК.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____

